

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Hockou v právní věci **žalobkyně: A. G.**, bytem N., proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 8.8.2016 proti rozhodnutí žalované ze dne 28.7.2016 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Žaloba s e z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 8.8.2016 se žalobkyně domáhala přezkoumání *napadeného rozhodnutí žalované ze dne 28.7.2016 č.j. X*, protože jej považuje za nesprávné z důvodu nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Nesouhlasila s hodnocením posudkového lékaře, který učinil závěr o poklesu její pracovní schopnosti, aniž by podrobněji zkoumal její zdravotní stav, nezohlednil další zdravotní problémy, na přezkumné jednání nebyla přizvaná a na základě doporučení lékaře byla i propuštěna ze zaměstnání. Vyjádřila se ke svému zdravotnímu stavu a závěrem navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a jeho vrácení žalované k dalšímu řízení. (*K žalobě připojila i kopii napadeného rozhodnutí.*)

Napadeným rozhodnutím žalované ze dne 28.7.2016 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 5.5.2016, jímž byla zamítnuta její žádost o změnu výše invalidního důchodu podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o *důchodovém pojištění* (dále jen **zákon**), pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Karlovy Vary ze dne 14.4.2016 není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu

druhého stupně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 28.7.2016 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě ze dne 20.7.2016 vypracovaným lékařem ČSSZ bylo zjištěno, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně, ale není invalidní pro invaliditu třetího stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX, odd. A, položce 1b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen *vyhláška*), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 20-40%; žalobkyni byla přiznána s ohledem na další zdravotní postižení horní hranice 40%, která byla ve smyslu § 3 odst. 2 vyhlášky navýšena o 10%, tj. celkem 50%, proto nebylo možno námitkám žalobkyně vyhovět.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 16.9.2016 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen *komise* či **PK MPSV**) a rozhodnutí ve věci ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 28.7.2016 bylo žalobkyni doručeno dne 2.8.2016.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary* vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 14.4.2016 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 20.7.2016* soud zjistil, že žalobkyně nebyla uznána invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale byla nadále uznána invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX., odd. A, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40%. Vzhledem k vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo schopnost rekvalifikace byla hodnota navýšena dle § 3 odst. 2 vyhlášky o 10% na celkový 50% (doba platnosti posudku: trvale).

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o *organizaci a provádění sociálního zabezpečení*, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 20.1.2017 v nepřítomnosti omluvené žalobkyně a za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně byla invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu druhého stupně, ale nešlo o invaliditu třetího stupně, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%, neboť komise hodnotila zdravotní postižení žalobkyně také dle *kapitoly IX., odd. A, položky 1b) přílohy vyhlášky* a to 40% míry poklesu pracovní schopnosti, která byla zvýšena o 10% ve smyslu § 3 odst. 2 vyhlášky na *celkový 50%*, jelikož žalobkyně není schopna využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, pokračovat v předchozí výdělečné činnosti.

Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je stav po myokarditidě, stav po kardiální dekompenzací (5/11) s původně velmi těžkou dysfunkcí LKS, nyní dle poslední echokardiografie EF LK nad 60%. Stp. ICMP - ischemie v pravém laloku s levostrannou hemiplegií, centrální paresou n. VII., XII. vlevo, dysartrií, neglekt. sy s rychlým reparačním průběhem (etiologie v.s. kardioembolická); nyní jen frustní levostranná hemiparesa; sekundární epilepsie - fokální se sekundární generalizací. Jedná se o lehký pokles výkonnosti, NYHA II, tolerovaná zátěž 1- 2W/kg, METS 5-7, V02 max. 16-20, lehká systolická dysfunkce levé komory, EF 0,35-0,50, lehká diastolická dysfunkce levé komory, BNP, NT proBNT(b) lehce zvýšené. Na horní hranici taxace bylo hodnoceno s ohledem i na prodělanou ischemickou cévní mozkovou příhodu s residuální frustní levostrannou hemiparesou a sekundární epilepsií. Pokud by za hlavní příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stanoven stav po ischemické cévní mozkové příhodě s residuálním nálezem a sekundární epilepsií na stupni invalidity by se nic nezměnilo, neboť jde o lehké funkční postižení, lehká motorická, senzorická, řečová nebo kognitivní dysfunkce, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi nebo je možno je vykonávat s využitím kompenzačních mechanismů a prostředků (pokles pracovní schopnosti maximálně 35%); z doložených lékařských nálezů nelze prokázat u ostatních uvedených onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odst. 1 vyhlášky. Dle komise žalobkyně není schopna práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, práce ve vynucené poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách, ve výškách, u rotujících strojů, na noční směny, je schopna lehčí práce s možností změny polohy sed, stoj, v příznivém klimatu i práce s dodržením výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. Také komise konstatovala, že žalobkyně uvedla, že nebyla přizvána k jednání, ale ze záznamů jednání vyplývá, že byla přítomna při jednání na OSSZ i při námitkovém řízení; potvrzení o neschopnosti vykonávat původní práci se vztahuje k určitému povolání, není vyloučeno, že by byla schopna dělat jinou výdělečnou činnost na zkrácený pracovní úvazek. I dle komise trvá datum vzniku dnem 5.5.2015, jak bylo stanoveno na OSSZ; platnost /posudku/ stanovena trvale, když se jedná o chronický stav a není předpoklad zlepšení, také bylo přihlédnuto k věku žalobkyně. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

Žalobkyně před dožádaným Okresním soudem v Karlových Varech dne 23.2.2017 setrvala na podané žalobě a vyjádřila nesouhlas s tím, že jí nebyl přiznán invalidní důchod třetího stupně, když komise neposoudila její neurologická onemocnění, která ona považuje za nejvíce invalidizující; dále trvala na tom, že nemůže pracovat a současně se omluvila z účasti na ústním jednání u soudu a požádala, aby bylo jednáno v její nepřítomnosti.

K žádosti soudu PK MPSV doplnila po jednání konaném dne 7.4.2017 svůj posudek za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství, ve kterém uvedla, že není pravdou, že by nepřihlížela k neurologickému postižení. V posudkovém zhodnocení je uvedeno, že s přihlédnutím k tomuto dalšímu postižení bylo hodnoceno na horní hranici taxace a dále byla základní taxace navýšena o 10% pro dělnické povolání. Dokonce je uvedeno, jak by vypadalo hodnocení, kdyby za hlavní příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stanoven stav po ischemické cévní mozkové příhodě s residuálním nálezem a sekundární epilepsie, kdy by činil pokles pracovní schopnosti pouze 35% a pokud by PK MPSV navýšila základní taxaci o 10% s ohledem na interní postižení nebo povolání, nedosáhla by žalobkyně ani na

druhý stupeň invalidity, proto PK MPSV setrvala na svém původním hodnocení. (*Stejnopis doplnění posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

Ústní jednání u zdejšího soudu dne 11.5.2017 proběhlo v nepřítomnosti žalobkyně, která svou účast omluvila; zástupce žalované závěrem navrhl s ohledem na závěr posudku PK MPSV a jeho doplnění zamítnutí žaloby, neboť paní žalobkyni se nepodařilo prokázat, že by byla invalidní ve třetím stupni a nad rámec uvedl, že z evidencí ČSSZ bylo zjištěno, že žalobkyně podala žádost o tzv. předčasný starobní důchod z ČR s datem přiznání od 1.6.2017, když nárok na řádný starobní důchod žalobkyni vznikne k 19.5.2018.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že **dle § 3 odst. 2 citované vyhlášky** v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly v této věci shledány PK MPSV i lékaři OSSZ a ČSSZ, jak je uvedeno shora.

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přiznání invalidity vyššího stupně upravené v citovaném § 39 zákona. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky).

Subjektivní pocit žalobkyně o tom, že by jí měl být přiznán vyšší stupeň invalidity pro zjištěné zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro přiznání požadovaného stupně invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Požadovanou invaliditu lze pojištěnci přiznat pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě v požadovaném stupni přesvědčen.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění,

soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 28.7.2016*. Pokud u žalobkyně dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jejího zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity vyššího stupně v novém správním řízení (*nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři*).

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 28.7.2016 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 20.1.2017 a jeho doplnění ze dne 7.4.2017, vypracovaných na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobkyně, neboť komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jejího onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, rovněž je stanoveno i omezení, které však žalobkyni nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Přiznaná 50% ztráta schopnosti soustavné pracovní schopnosti však nedosahuje potřebných minimálně 70% této ztráty pro invaliditu třetího stupně, tudíž žalobkyně byla nadále uznána invalidní pro invaliditu druhého stupně k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobkyně, když při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno i ze zjištěných diagnóz.

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto *žalobě žalobkyně nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (*výrok I. rozsudku*). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 28.7.2016 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, protože žalobkyně neprokázala, že splňuje podmínky pro přiznání invalidity třetího stupně; žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami uplatněnými proti rozhodnutí ze dne 5.5.2016. Neznamená totiž, že je nesprávné rozhodnutí ČSSZ, pokud není v souladu s požadavkem žalobkyně, neboť rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři a komisí v souladu s platnou právní úpravou.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení

rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 11. května 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně